

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 28 de gener del 1937

nº 20

DE LA IMPOSICIÓ I LA FORÇA

Fervents enamorats de la democràcia, mai hem pogut considerar com a mentalitats normals aquelles en les quals hi germina la idea d'imposar-se per damunt dels altres, a despit dels altres i per la força, si mansament no eren acceptades les seves impàsicions.

Per a nosaltres és una mena de malaltia com qualsevol altra malaltia. Totes les passions, bones i dolentes, són una desviació del sentiment normal, una afecció exagerada. La voluntat i el coneixement en són el contrapès.

Així, doncs, quan un ésser es deixa portar més per les afeccions que pel coneixement, la seva voluntat es desvincula del camí recte; i sorgeix el fenòmen pertorbador que excita l'instint primitiu, afebleix el sentiment humà i despinta el barniç que ens posa la civilització.

Aquest fenòmen té tendència a estendre's quan l'ambient temperamental és donat a la fàcil excitació; i puja més de tò com més poc treballades són les mentalitats. Gosariem dir que aquest tarannà, llevat de comptats casos, es compagina sempre amb la ignorància la conseqüència natural de la qual és la manca d'educació.

Es un mal desgraciadament massa extès, que devé catàstrofic quan pren una forma col·lectiva o quan en una col·lectivitat hi domina aquesta desviació. Aleshores han de fallar forçosament les relacions d'aquella amb les altres; car es fa incompatible a si mateixa pel seu desmesurat afany d'imposar-se.

Es la situació actual de les organitzacions antifeixistes la que ens ha portat a fer aquests comentaris. Catalunya gira, a despit d'ella mateixa, a l'entorn d'aquest fenòmen anormal. L'afany d'imposició en desmesura, impossibilita tota acció de govern. Amb medis temperamentals com el que vivim és impossible fer res pràctic. A aquest pas, anem de cara al desastre. Es perdria la guerra; la revolució amb la seva suma d'afanys i sacrificis quedaria diluïda en una mar de confusions; i la fita que estem a punt d'atenyer, ens fugiria de les mans per un pecat que és el pitjor dels pecats: per manca de decisió.

Cal, doncs, decisió. Cal aplicar a la malaltia el remei que tenim a les mans, que en aquest cas és el millor dels